

hidtil afgiftsfri Husdyr. Selv om det maa erkendes, at der jævnlig holdes Hunde, uden at der er nogen praktisk Nødvendighed derfor, er det lige saa sikkert, at der er mange, der holde Hunde, fordi de have Nytte af dem. Og i tætbebyggede Landsbyer, hvor Politiforholdene ofte ikke ere saa udviklede, som det kunde ønskes, er det naturligt, at Folk holde Hunde, der gøre Vagttjeneste for dem og saaledes ere til Nytte. Jeg maa derfor mene, at der ikke er nogen særlig Anledning for os til at give den gældende Hundelov det her foreslaaede Tillæg. Men vil man endelig føje et Tillæg til Loven, tillader jeg mig at henstille, at man begrænser Tilføjelsen derhen, at de Regler, der overføres fra Købstæderne til tætbebyggede Landdistrikter, modificeres saaledes, at den nugældende Hovedregel for Landet, at den enkelte Hund er afgiftsfri, fremdeles bliver bestaaende, saa at altsaa de ny Regler for de tætbebyggede Landdistrikter ikke ophæve Bestemmelsen om, at en enkelt Hund er afgiftsfri . . . . (Nielsen-Grøn: Saa kan det være det samme.) . . . Nej, det kan det ikke, thi overalt, hvor der holdes flere Hunde, vil en forhøjet Skat kunne bringes i Anvendelse, og saa kan jo Skatten blive — ja, jeg ved egentlig ikke, hvad Forslagets Mening her er, men Afgiften kan formentlig blive 5, 10 eller 20 Kr., ja maaske mere. Lovforslaget er i denne Henseende meget vanskelig at forstaa. Der staar nemlig, at „Bestemmelserne om Hundeafgiften kunne sættes i Kraft for tætbebyggede Landdistrikter“ osv., og der henvises der til § 5 i Loven af 12te April 1889 om Hundeafgiften. Denne § 5 bestemmer, at i tætbebyggede Landdistrikter, der ligge op til Kjøbenhavn eller en Købstad, skal Justitsministeren med vedkommende Sogneraads Samtykke være bemyndiget til at lade de i Kjøbenhavn eller Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften træde i Kraft. Efter Loven af 1889 kan altsaa Ministeren efter Omstændighederne lade de kjøbenhavnske eller Købstædernes Afgiftsregler træde i Kraft, og det maa rette sig efter, om vedkommende Landdistrikt ligger op til Kjøbenhavn eller en Købstad. Men naar man nu ved dette Forslag indfører den Betegnelse „tætbebyggede Landdistrikter i Almindelighed“, saa maa man virkelig spørge: Er det de kjøbenhavnske Regler eller er det Købstædernes Regler, der skulle overføres paa Landdistrikterne? Det henstaar aldeles uklart. Og hvis ikke i alt Fald dette ændres i Forslaget, vil Ministe-

ren ved dette Lovforslag faa en Myndighed, som dog maa siges at gaa ud over alle rimelige Grænser. Han faar Ret til at lægge Skat paa Landboerne efter eget bedste Skøn . . . (Justitsministeren ad interim (Hørring): Sogneraadene!) . . . Sogneraadene ere ikke altid i Overensstemmelse med hele den Befolkning, som bor i Kommunen. Der vil jo her oftest være Tale om en enkelt By i Kommunen, Sogneraadets Flertal kan være hjemmehørende i andre Dele af Kommunen, og saa skal Ministeren paa Foranledning af Sogneraadets Flertal kunne paalægge en Del af Beboerne en Skat, hvis Størrelse er ubestemt, idet der kan vælges mellem Kjøbenhavns Hundeskat, som er 10 Kr. for smaa Hunde og 20 Kr. for større, og Købstædernes Afgift, som er 5 Kr. for mindre Hunde og det dobbelte for større, hvis Byraadet da ikke har vedtaget noget andet. Det bliver saaledes under alle Omstændigheder nødvendigt at omredigere Forslaget, for at det kan blive nogenlunde brugeligt, og naar man kommer dertil, tillader jeg mig at henstille til Overvejelse, at man ogsaa ændrer Realiteten, saa at man i alt Fald kun overfører Købstadreglerne med den Modifikation, at en enkelt Hund er afgiftsfri.

**Nielsen-Grøn:** Jeg havde rigtignok ikke troet, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) kunde have taget denne Sag saa højtidelig, at den blev et alvorligt og moralsk Spørgsmaal. Det er efter min Mening meget betegnende for det ærede Medlem, at han siger, at jeg i 1888—89 var med til at foreslaa, at vi ikke skulde gaa til en Bestemmelse som denne. Ja, det er jo rigtigt nok, at vi i 1888—89 stode lidt anderledes lige over for Forholdene end nu. Saadanne Byer som Odder, som jeg især har for Øje, have udviklet sig meget stærkere, end man kunde tænke. Det er jo sikkert nok, at Odder for 11 Aar siden ikke var mere end omtrent en Tredjedel saa stor, som den nu er. Naar det ærede Medlem siger, at vi alle vare saa enige, tror jeg dog, han husker fejl. Det er jo en Kendsgerning, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds holdt meget stærkt paa, at alle Hundene skulde have Lov til at ødelægge alt, hvad de kunde, hvorimod det daværende Medlem for Langeland, Dr. Brandes, der endog blev Ordfører for Sagen — et Bevis for, at han egentlig havde Flertallet i Udvalget paa sin Side — bestemt var af den modsatte Opfattelse fra først af, men det gik der